

නිසාට නැවත ඉපදීමක් තිබේද? මරණීන් මතු යම්

ආකාරයක පැවැත්මක් තිබෙන බව පිළිගත හැකිද? එසේත් නැතිනම් මරණය යනු සදකාලික නිමාවක් පමණක්ම වේද? ඉහත කී ප්‍රශ්නවලට දැනට අප බොහෝ දෙනෙකු විසින් උසස් කොට සලකනු ලබන සම්ප්‍රදායික විද්‍යාව අනුව දිය හැකි පිළිතුර වන්නේ "නැත" යන්නයි. එම විද්‍යාවට අනුව බාහිර ලෝකයක් පවතින බවට අප තුළ සංඥාවක් ඇතිවන්නේ මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය නිසාය. මරණයට පත්වීමත් සමගම මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අවසන් වන බැවින් ඉහත කී සංඥාවන් ද මරණයත් සමගම අවසන් වන්නේ ය. ඒ සමගම මොළයේ කොටසක තැන්පත්ව තිබූ මනක ධාරාවන් සියල්ල අවසන් වී යන්නේ ය. මේ විද්‍යාඥයන් ඉදිරිපත් කරන පැහැදිලි කිරීම වේ.

එහෙත් පෙර ආත්මභාවයන් පිළිබඳ මතකයන් යම් කෙනෙකු තුළ පවතින්නේ කෙසේ ද? එක් ආත්මභාවයක සිදු වූ යම් යම් සිදුවීම් පිළිබඳ මතක සටහන් තැන්පත්ව පවතින වෙනත් කිසිවක් තිබේ ද? විද්‍යාව අනුව නම් යළිත් දිය හැකි පිළිතුර වන්නේ "නැත" යන්නය.

එහෙත් දැන් දැන් විද්‍යාඥයන් ඉහත කී පිළිතුර පිළිගෙන තිහබව සිටීමට පුදුමයක් නැති බව පෙනේ. පුනරුත්පත්තියක් හෙවත් දිගින් දිගට යන ආත්මභාවයන් මිනිසාට තිබේ නම් එය සිදුවන්නේ කෙසේ ද? එක් එක් ආත්මභාවයන් එකි-

පුනරුත්පත්තිය විද්‍යාත්මකව මප්පු කළ හැකිද?

විසිවැනි සියවසේ අවසාන දශක තුන තුළ දී ලෝකය පුරා සිදුවී ඇති අධිමානසික පර්යේෂණ අනුව පෙර ආත්ම ජීවිතයක විස්තර නිවැරදිව ඉදිරිපත් කරන කුඩා ළමුන් පිළිබඳ විද්‍යාත්මකව පැවැත් වූ පර්යේෂණ නිසා පෙර ආත්මභාවයන් ගැන යම් අවබෝධයක් වයස අවුරුදු 3-5 අතරේ වූ ඇතැම් කුඩා ළමුන් තුළ ඉබේටම මෙන් ඇති වී තිබීම විද්‍යාව මගින් කිසියෙක් පැහැදිලි කිරීමට හැකි වී නැත. එම පර්යේෂණවලින් සනාථ වූ තොරතුරු සත්‍ය යැයි පිළිගැනීමටද සිදු වී තිබේ. එහෙත් එම සත්‍යය පැහැදිලි කිරීමට ඡද්‍යාව අසමත් වී තිබේ. ඉන්පසුව සිදු වූ මරණාසන්න අත්දැකීම් පිළිබඳ ගැටලුවද එලෙසම වේ.

අතුල මංවහායක

කෙක සම්බන්ධ කරන්නා වූ පුරුක කුමක්ද?

විසිවැනි සියවසේ අවසාන දශක තුන තුළ දී ලෝකය පුරා සිදුවී ඇති අධිමානසික පර්යේෂණ අනුව පෙර ආත්ම ජීවිතයක විස්තර නිවැරදිව ඉදිරිපත් කරන කුඩා ළමුන් පිළිබඳ විද්‍යාත්මකව පැවැත් වූ පර්යේෂණ නිසා පෙර ආත්මභාවයන් ගැන යම් අවබෝධයක් වයස අවුරුදු 3-5 අතරේ වූ ඇතැම් කුඩා ළමුන් තුළ ඉබේටම මෙන් ඇති වී තිබීම විද්‍යාව මගින් කිසියෙක් පැහැදිලි කිරීමට හැකි වී නැත. එම පර්යේෂණවලින් සනාථ වූ තොරතුරු සත්‍ය යැයි පිළිගැ-

නීමටද සිදු වී තිබේ. එහෙත් එම සත්‍යය පැහැදිලි කිරීමට ඡද්‍යාව අසමත් වී තිබේ.

ඉන්පසුව සිදු වූ මරණාසන්න අත්දැකීම් පිළිබඳ ගැටලුවද එලෙසම වේ. හදිසි හෘදයාබාධයක් නිසා හෝ දරුණු රියඹකුරකට භාජනය වීම නිසා මරණයට ඉතා ආසන්න තත්වයකට පත් පුද්ගලයකු වෛද්‍යවරුන්ගේ නිසි ප්‍රතිකාර කලට වේලාවට ලැබීම නිසා යළිත් මෙලොව ජීවත්වීමේ වාසනාව ලබා පසුව තමන් පියවි සිහියෙන් තොරව මරණයට ඉතාමත්ම ආසන්නව සිටි එම කාලය මුළුල්ලේ තමාගේ සිරුරින් බැහැර වී අහසේ

පාවෙමින් සිටි අත්දමක්, තමාගේ සිරුරට ප්‍රතිකාර කරන වෛද්‍යවරුන් කරන කියන සියලු දේ මතා සිහියෙන් යුතුව බලා සිටි අත්දමක් විස්තර කෙරෙන ප්‍රකාශන එම රෝගීන් විසින්ම ඉදිරිපත් වී තිබේ. එම ප්‍රකාශනවල ඇතුළත් කරුණු ඉතා නිවැරදි බැව් එම වෛද්‍යවරුන්ට පිළිගැනීමට සිදු වී ඇති නමුත් පියවි සිහියෙන් තොරව හෝ නිර්වින්දනයක් යටතේ සිටි ඉතා ආපදාවන්කට සිටි රෝගියා මේ සියලු සිදුවීම් දැක ඇත්තේ සහ මනක තබා ගෙන ඇත්තේ කෙසේදැයි විස්තර කිරීමට විද්‍යාඥයන්ට හැකි වී නැත.

මෙහිදී ද සම්ප්‍රදායික විද්‍යාත්මක ඥානය කිසියෙක් ප්‍රමාණවත් තොරතුරු බැව් පිළිගැනීමට සිදු වී ඇත.

ඊට අමතරව වැඩිහිටි වයසේ පසුවූවන් මෝහන තීද්‍රාවට පත් කර ඒ අයගේ යටිසිතෙහි මනක සටහන් මස්සේ ආපස්සට ගමන් කරවා වත්මන් උත්පත්ති අවස්ථාවට ගෙන ගිය පසු ඉන් පෙර ආත්මභාවයක තොරතුරු මෙන්ම අතරමැදි ජීවිතයක තොරතුරු ද ඉදිරිපත් කිරීමට බොහෝ දෙනෙකු සමත් වී තිබේ.

එවැනි පුද්ගලයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පෙරආත්ම තොරතුරුවලට ගැලපෙන පුද්ගලයකු සැබැවින්ම ජීවත්ව සිටියේ ද යැයි සොයා බැලූ බොහෝ අවස්ථාවලදී එබඳු ජීවත්ව සිටි පුද්ගලයකු පිළිබඳ සැබෑ තොරතුරු රැසක් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි වී තිබේ. එපමණක් නොව එම පෙරආත්මයේ ජීවත්ව සිටි පුද්ගලයා හා වත්මන් ආත්මභාවයේ ජීවත්වන පුද්ගලයා අතර හැඩරුව අතින්

මෙත්ම ගතිගුණ හා දක්ෂතා පිළි-
බඳ සමානකම් ද නිබේත බව
සොයා ගැනීමට හැකි වී තිබේ.
එහෙත් මෙම ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ
කිසිදු පැහැදිලි කිරීමක් ඉදිරිපත්
කිරීමට විද්‍යාව සමත් වී නැත. මින්
හැඟෙන්නේ සම්ප්‍රදායික විද්‍යාත්මක
සිද්ධාන්ත පුනරුත්පත්ති ක්‍රියා-
වලිය විස්තර කිරීමට ප්‍රමාණවත්
නොවන බවය.

පුනරුත්පත්තියක් සැබැවින්ම
සිදුවන්නේ ය යැයි පිළිගැනීමේ
නිරණයක එළඹුණ ද මතු වන යම්
යම් ගැටළු තත්ත්වයන් වේ. ඒවා
අතර වැදගත් ගැටුවක් වන්නේ
මිනිසුන් දිගින් දිගටම තැවත
තැවත පෘථිවිය මතම උපදින්නේ
නම් පෘථිවි ජනගහණය වසරක්
පාසා වැඩි වන්නේ කෙසේ ද යත්-
නය. ගතවූ වසර 2000 තුළ දී
පෘථිවිය මත ජනගහනය මිලියන
200 සිට බිලියන 06 ක් දක්වා වැඩි
වූයේ කෙසේ ද? සෑම කෙනෙකුම
තැවත තැවත පෘථිවිය මත උප-
දින්නේ නම් මේ අන්දමට
සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීමත් සිදු විය
හැකි නොවේ. ජනගහනය වැඩිවී-
මෙන් පෙනී යන්නේ පෘථිවිය මතට

මිනිසුන් වශයෙන් ඉපදීමට අලුත්
අය නිරන්තරවම එකතු වෙමින්
සිටින බවය. අලුතින් එකතු වන
අය ඉන් පෙර ජීවත්ව සිටියේ කවු-
රුත් වශයෙන් ද යන ගැටළුව ද
මෙහිදී පැන නගී.

පුනරුත්පත්ති සංකල්පය
විද්‍යාත්මකව සලකා බැලීමේදී
ඉහත දක්වන ලද පරිදි ගැටළු
රාශියක් පැන නැගෙන අතර ඒවාට
විසඳුමක් මේ දක්වා සොයාගැ-
නීමට හැකි වී නැත.

එහෙත් ලෝකයේ බොහෝ
පැරණි සංස්කෘතීන් තුළද ආගම්
තුළ ද මිනිසාගේ තැවත ඉපදීමක්
භෞවත් මරණින් මතු දිගින් දිගට
පවතින්නාවූ ආත්මභාවයන් පිළිබඳ
විශ්වාසයක් ඇතුළත්ව ඇති බව
පෙනේ. අවුරුදු දහස් ගණනක්
කිසිසේ අඛණ්ඩව මෙබඳු විශ්වා-
සයන් පැවතීම කිසාම එහි කිසියම්
සත්‍යයක් ඇතැයි පිළිගැනීමට යම්
කෙනෙකු යොමු විය හැකි ය.

පුනරුත්පත්ති සංකල්පය හා
බැඳුණු දිගින් දිගට යන 'ආත්මය'
ක් පිළිබඳව විශ්වාසය අවුරුදු
දහස් ගණනක් කිසිසේම මිනිසා
වෙත පැවතී නමුදු එය අභියෝ-
ගයකට ලක් වූයේ නැත. එම
සංකල්පය ප්‍රථමවරට අභියෝ-
ගයට ලක්වූයේ 16 හා 17 සියවස්හි
බිහි වූ බටහිර විද්‍යාවට පුරෝගාමී
වූ ගැලීලියෝ ගැලීලි සහ ඩේකාර්ට්
වැනි වින්තකයන් විසිනි.

ඩේකාර්ට් බටහිර නූතන දර්ශ-
නවාදයේ පියා වශයෙන් සලකනු
ලබන අතර ඔහු ශ්‍රේෂ්ඨ ගණිත-
ඥයකු ද වේ. ඔහුගේ ද්විත්වදත්තමක
දර්ශනවාදය මගින් දේවත්වය සහ
ලෝකය අතර පරතරයක් ඇති
කළේය. ඒ දක්වා එවැනි පරත-
රයක් තිබුණේ නැත. සිත හා ආත්-
මය එකිනෙකට සම්බන්ධ
නොවන්නේය යන වින්තකයට
පදනම වැටුණේ ඩේකාර්ට්ගෙනි.
ගැලීලියෝ අතින් සිදු වූයේ බාහිර
ලෝකය දෙස අප බලන ආකාරය
වෙනස් කිරීමය. විද්‍යාත්මක වින්-
තකයට අවශ්‍ය මූලික විධි ඔහු
අතින් සකස් කෙරිණි. ස්වභාව
ධර්මයේ සෑම සංසිද්ධියක්ම
විද්‍යාත්මකව හේතු යුක්ති සහිතව
පැහැදිලි කිරීමට ඔහු සමත් වූයේ
ය. ඉන් පසුව බිහි වූ සර් අයිසැක්

නිව්ටන් තමාහි විද්‍යාඥයා මෙම
වින්තකය තවත් ඉදිරියට ගෙන
ගියේය. ඔහු බාහිර ලෝකය පව-
තින්නේ නිරක්ෂකයාගෙන් පරි-
බාහිරව බව පෙන්වා දුන්නේය.

එනම් නිරක්ෂකයකු සිටියත්
නැතත් බාහිර ලෝකය එලෙසින්ම
පවතින බව නිව්ටන් ප්‍රකාශ
කළේය. වර්ණාවලියක දී ආලෝ-
කය බෙදී යන ආකාරය නිව්ටන්
තම භෞතික විද්‍යාව මගින් ඉතා
පැහැදිලිව විස්තර කළේය. වලිකය
පිළිබඳ ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කරනු
ලැබූ මූලධර්ම එවකට මහත් වූ
පිළිගැනීමකට ලක් විය. වත්මන්
සමස්ත විද්‍යාත්මක ලෝකයට
පදනම සැපයූ විද්‍යාඥයන් වශ-
යෙන් ගැලීලියෝගේ සහ නිව්-
ටන්ගේ නම සඳහන් කළ හැක්කේ
එබැවිනි. ඒ දෙදෙනා තොසිටික්තට
වර්තමාන තාක්ෂණික උපකරණ,
මෙවලම් කිසිවක් බිහි වී නාවීමට
ඉඩ තිබිණි. ගැලීලියානු විද්‍යාව
මගින් මොළයේ ක්‍රියාකාරිත්වය
ඉතා පැහැදිලිව විස්තර කළ හැකි
විය. මොළයේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාත්-
මක වන සැට්, ස්නායු පද්ධතියේ
ක්‍රියා මොළයට සංඥා හා පණිවිඩ
ලැබෙන අන්දම ආදී බොහෝ ක්‍රියා-
වත් ගැලීලියානු විද්‍යාව අනුව
පැහැදිලි කළ හැකි විය. එහෙත්
විඥනයේ පැවැත්ම විස්තර කිරීමට
එම විද්‍යාව කිසිසේත් සමත් වූයේ
නැත. විඥනය හෙවත්
Consciousness මිනිස්
මොළය තුළ කොතැනක අන්තර්-
ගත වී තිබේද යන පැනයට පිලි-
තුරු දීමට විද්‍යාවට හැකි වී නැත.
එමෙන්ම එම විඥනයේ ස්වභාවය
විස්තර කිරීමට ද විද්‍යාව අසමත්ව
තිබේ.

පුනරුත්පත්තිය හෙවත් තැවත
තැවත ඉපදීම සම්බන්ධව පව-
තින්නේ විඥනය සමගය. යම්
කෙනෙකු මරණයට පත්වීමේදී
සිරුරින් බැහැර වන්නේ මේ විඥන
ධාරාවයි. මරණාසන්න අවස්ථා-
වලදී ද කාවකාලීව ඉවත් වන්නේ ද
එයයි. එය මිනිස් සිතෙහි කොට-
සක් ලෙසින් ද ඇතැම්හු සලකන
නමුත් සිත පවතින්නේ ශරීරයෙන්
පරිබාහිරව ද තැනිතම් ශරීරය
තුළටද යන ගැටළුවට පිළිතුරු
දීමට තවම කිසිවෙකුට හැකි වී

**පුනරුත්පත්ති
සංකල්පය හා
බැඳුණු දිගින් දිගට
යන 'ආත්මය' ක්
පිළිබඳව විශ්වාසය
අවුරුදු දහස්
ගණනක් කිසිසේම
මිනිසා වෙත පැවති
නමුදු එය
අභියෝගයකට ලක්
වූයේ නැත. එම
සංකල්පය
ප්‍රථමවරට
අභියෝගයට
ලක්වූයේ 16 හා 17
සියවස්හි බිහි වූ
බටහිර විද්‍යාවට
පුරෝගාමී වූ
ගැලීලියෝ ගැලීලි
සහ ඩේකාර්ට් වැනි
වින්තකයන් විසිනි.**

නැත. ලෝකය පුරා සිටින භෞතික
විද්‍යාඥයන් මිනිසා හා බැඳී පවතින
මෙම 'විඥනය' ගැන තොරතුරු
සෙවීමටත් එහි පැවැත්ම හා හැසි-
රීම ගැන තොරතුරු ලබා ගැනීම-
ටත් දැඩි උත්සාහයක යෙදී සිටියද
තවමත් එය සාර්ථක වී නැත.
මෙහිදී දුෂ්කරතාව මතු වී
තිබෙන්නේ විඥනය හෝ 'විඥන-
ධාරාව' තමන් අප විසින් ගඳුන්වනු
ලබන 'දෙය' ද්‍රව්‍යමය නොවන
බැවිනි. විද්‍යාව රඳපවතින්නේ
'ද්‍රව්‍යය' මතය. එසේ නම් ද්‍රව්‍යය
හෙවත් පදාර්ථය මත පදනම් වූ
විද්‍යාත්මක යෙදුම් මගින් ද්‍රව්‍යමය
නොවන කිසිවක් විස්තර කළ හැකි
වේද? අපරිමිත දෙයක් පරිමිත
කෝදුවකින් මැනිය නොහැකි වන
පරිද්දෙන්ම ද්‍රව්‍යමය පරිවර්තන-
යක් නොව පුනරුත්පත්ති සංසිද්-
ධිය ද්‍රව්‍යමය වචන හා යෙදුම් උප-
යෝගී කර ගනිමින් පැහැදිලි කිරීම
විද්‍යාඥයන් දරණ උත්සාහය සාර්-
ථක වේයැයි අපට කිසිසේත් පිලි-
ගත හැකි නොවේ. මෙම පද්ධති
දෙක මූලික මිනුම් දැඩි දෙකක් මත
රඳ පවතින බැවිනි. □

**පුනරුත්පත්තියත්
සැබැවින්ම
සිදුවන්නේ ය යැයි
පිළිගැනීමේ
හිරණයක එළඹුණ ද
මතු වන යම් යම්
ගැටළු තත්ත්වයන්
වේ. ඒවා අතර
වැදගත් ගැටුවක්
වන්නේ මිනිසුන්
දිගින් දිගටම තැවත
තැවත පෘථිවිය
මතම උපදින්නේ නම්
පෘථිවි ජනගහණය
වසරක් පාසා වැඩි
වන්නේ කෙසේ ද
යන්නය.**